

# РЕШЕНИЕ

№ 29350

гр. София, 22.07.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в**  
публично заседание на 01.07.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7112** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България, във връзка чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. Ю., гражданин на Н., чрез адвокат Р. К. срещу отказ № 5364р-11251 от 12.05.2026 г. за издаване на разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа” на оспорващия, постановен от заместник-директора на дирекция „Миграция” - МВР.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с материално-правни разпоредби. Излагат се и аргументи за нищожност на оспорения акт.

Посочва се, че Агенцията по заетостта (АЗ), след извършване на проверка е дала положително становище относно достъп до пазара на труда на К. Ю., гражданин на Н.. Той е отговарял на условията за издаване на визи и респективно на разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”.

По подаденото от чуждестранния гражданин заявление за издаване на разрешение за пребиваване вече е бил постановен отказ, който е отменен от АССГ и делото е върнато на административния орган с конкретни указания за издаване на исканото разрешение.

Заместник-директорът на дирекция „Миграция” – МВР повторно е приел отрицателното становище на Държавна агенция „Национална сигурност” (ДА „НС”), без да провери неговата законосъобразност и без да се съобрази с вече влязлото в сила решение на АССГ. Това обстоятелство е предпоставка за обявяване на нищожност на оспорения акт, на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Представява се от адвокат К., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски по представен списък. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът не се явява. Представява се от юрисконсулт М., която оспорва жалбата. Твърди, че становището на ДА „НС” има обвързваща сила, съгласно чл. 22, ал. 4 от ЗЧРБ, поради което заместник-директорът на дирекция „Миграция” - МВР действа в условията на обвързана компетентност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

К. Ю., гражданин на Н. е подал, заявление рег. № УРИ 3260000-4766/08.05.2024 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. В същото е посочено, че чужденецът ще бъде назначен на длъжност „машинен оператор, намотаване на конци и прежди”, с код по НКПД 8151 2007. К. Ю. ще работи в предприятието на „Е. Миролио” ЕАД, с адрес: [населено място], [улица], цех „багрилен”.

Към заявлението са приложени: 1. Копие от национален паспорт на К. Ю., издаден от компетентните власти на Н., 2. превод на справка от 25.03.2024 г., издадена Министерство на вътрешните работи, Главна Дирекция Полиция на Н., в която е посочено, че К. Ю. няма криминално досие към 20.03.2024 г, 3. Договор за наем между „Е. Миролио” ЕАД - наемател и „Студентски столове и общежития” ЕАД, [населено място], клон Я. - наемодател, от 17.04.2024 г., видно от който наемодателя, предоставя на наемателя първи и пети етаж от студентско общежитие, в [населено място], жк Д. срещу месечен наем от 155 лв., 4. Декларация от представляващия „Студентски столове и общежития” ЕАД, клон Я., че е съгласен, К. Ю. да бъде адресно регистриран на адреса на общежитието, 5. Обосновка на искането за наемането на чуждестранни работници, 6. Публикации на обяви за работа от „Е. Миролио” ЕАД, в електронни медии, 7. Диплома за завършено средно образование на К. Ю., 8. Трудов договор между К. Ю. и „Е. Миролио” ЕАД от 10.04.2024 г., съгласно който, чужденецът ще бъде назначен на длъжност „машинен оператор, намотаване на конци и прежди”, с код по НКПД 8151 2007, като договорът влиза в сила след издаване на документа за пребиваване на чужденеца на територията на Република България.

Копие от заявлението е изпратено и на Държавна Агенция „Национална сигурност” за писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

На основание чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, Дирекция "Миграция" е изпратила по електронен път на Агенцията по заетостта, заявлението и приложените към него документи за провеждане на съгласуване на основание чл. 15 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ).

С писмено становище № СМ-6191/07.04.2025 г. Изпълнителният директор на АЗ е изразил положително становище относно заемането на длъжност „машинен оператор, намотаване на конци и прежди”, с код по НКПД 8151 2007 в предприятието на „Е. Миролио” ЕАД, с адрес: [населено място], [улица], цех „багрилен”.

По заявлението е постановен отказ рег. № 5364р-23132 от 11.10.2025 г., постановен от заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР.

При оспорването на отказа по съдебен ред АССГ, 87 състав е постановил решение № 10265 от 16.03.2026 г., по административно дело № 11725/2025 г., същият е бил отменен и делото е върнато на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР, по подаденото от К. Ю., гражданин на Н. заявление за издаване на разрешение продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”, при съблюдаване на указанията по тълкуване и прилагане на закона.

В мотивите на решението е посочено, че към момента на издаване на оспореният административен акт жалбоподателят е притежавал виза по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, като и е отговарял на условията за получаване на достъп до пазара на труда с оглед положителното становище изразено от АЗ и представеното копие от паспорта му като доказателство по делото. В хода на производството по издаването на визата тип „Д“, на жалбоподателят видно от визовият стикер положен на паспорта му, е извършена задължителна съгласувателна процедура с ДА „НС”, относно кандидатстването му за издаване на такъв тип виза видно от заложената съгласувателна процедура в Инструкция № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013 г., поради което, може да се направи заключение, че при процедурата по издаване на визата ДА „НС” е дала положително становище, защото в противен случай на жалбоподателя не би следвало да бъде издадена конкретната виза тип „Д“.

Независимо от дадените от АССГ указания, заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР отново е постановил отказ № 5364р-11251 от 12.05.2026 г. за издаване на разрешение продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа” на оспорвания – предмет на проверка в настоящето производство. Като мотив е посочено, че ДА „НС” отново е представила отрицателно становище в автоматизираната информационна система „Единен регистър на чужденците” на 30.04.2026 г.

С писмо рег. № 5235 от 23.06.2026 г. Заместник-председателят на ДА „НС” е уведомил съда, че агенцията не е изразила становище и няма изготвени документи, относими към воденото производство. Във връзка с подадено от К. Ю. заявление за издаване на виза от 24.09.2024 г., ДА „НС” е изразила отрицателно становище, а впоследствие по заявление за издаване на виза от 15.05.2025 г. ДА „НС” е изразила положително становище.

Като доказателство по делото е приета Заповед № 5346з-4651/08.10.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция”, с която същият е делегирал на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР, правомощия по издаване или отнемане издадени разрешения за краткосрочно, дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденци.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспореният отказ е връчен лично на пълномощник на К. Ю., на 21.05.2026 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 04.06.2026 г. (вх. № 19462), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният отказ за издаване на разрешение продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа” е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Директорът на дирекция „Миграция” – МВР, със Заповед № 5346з-4651/08.10.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция”, с която същият е делегирал на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР, правомощия по издаване или отнемане издадени разрешения за

краткосрочно, дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденци.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Посочени са правните основания - чл. 24и от ЗЧРБ и са изложени подробни фактически основания.

В разглеждания казус е безспорно, че К. Ю., гражданин на Н. е подадено заявление, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Съгласно ал. 1-3 на тази норма (в приложимата към момента на подаване на заявлението редакция), разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Не се изисква чужденецът с разрешено право на пребиваване в страната при първоначално кандидатстване за разрешение по ал. 1 да е извън територията на Република България. Не се изисква чужденецът да е извън територията на Република България и при последващо кандидатстване за разрешение по ал. 1.

По силата на чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ, заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешенния срок на продължително пребиваване. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

В ал. 5 са изброени подробно документите, които следва да бъдат приложени към заявлението.

Според чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване.

Съгласно ал. 12 от същата норма, в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

В разглеждания казус е безспорно, че АЗ изразила положително становище за достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, по отношение на К. Ю., гражданин на Н..

Въпреки това, от страна на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР е постановен отказ рег. № 5364р-23132 от 11.10.2025 г., с мотив отрицателно становище на ДА „НС”.

Отказът, както беше посочено по-горе е отменен от АССГ, който е приел, че по отношение на К.

Ю., са налице всички основания за издаване на исканото разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”.

Независимо от това обстоятелство и от задължителните указания на АССГ, дадени във влязлото в сила решение, заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР отново е постановил отказ № 5364р-11251 от 12.05.2026 г., който е предмет на проверка в настоящето производство.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с довода, че при отрицателно становище на ДА „НС”, Дирекция „Миграция” – МВР действа в условията на обвързана компетентност.

Вярно е, че съгласно чл. 22, ал. 1, т. 4 и ал. 4 от ЗЧРБ, пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на разрешение на службите за административен контрол на чужденците. Разрешението по ал. 1, т. 4 се издава след писмено становище от Държавна агенция "Национална сигурност", което има задължителен характер за дирекция "Миграция" и за отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.

От друга страна, при поставено и влязло в сила съдебно решение, с което е отменен отказ за издаване на административен акт и делото е върнато на административния орган, с указания за издаване на такъв акт, съдебният акт има конститутивно действие по отношение на администрацията, т.е. той има сила на пресъдено нещо – потвърждава потестативното право, чиято защита жалбоподателят търси от съда и предизвиква желаната от него правна промяна във вече възникналото първично правоотношение между носителя на правото и административния орган, а именно да му се издаде административен акт, с който да се потвърдят, признати от съда права и законни интереси.

В тази връзка и при положение, че съдът е обсъдил отрицателното становище на ДА „НС”, намирайки го за необосновано, заместник-директорът на дирекция „Миграция” – МВР, не е следвало да търси ново становище от ДА „НС”, а при липса на други отрицателни предпоставки да издаде искания административен акт на К. Ю. - разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”.

Изложеното мотивира съда да приеме, че в случая е налице хипотезата на чл. 177, ал. 2 от АПК, а именно, оспореният отказ № 5364р-11251 от 12.05.2026 г. е нищожен, защото противоречи на влязло в сила съдебно решение.

За пълнота следва да се отбележи, че в разглеждания казус по преписката изобщо няма доказателства, че ДА „НС” е възразявала срещу искането за издаване на разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа” на К. Ю..

От цитираното по-горе писмо на заместник-председателя на ДА „НС” се установява, че агенцията не е изразила становище и няма изготвени документи, относими към воденото производство. Във връзка с подадено от К. Ю. заявление за издаване на виза от 24.09.2024 г., ДА „НС” е изразила отрицателно становище, а впоследствие по заявление за издаване на виза от 15.05.2025 г. ДА „НС” е изразила положително становище.

Писмото представлява официален свидетелстващ документ, имащ обвързваща съда материална доказателствена сила, досежно фактите и обстоятелствата, отразени в него и предмет на удостоверителното изявление на съставилото го длъжностно лице.

След като ДА „НС” официално потвърждава, че не е изразявала отрицателно становище, относимо към направеното изявление, няма как да се приеме за вярно, отразеното в оспорения акт становище, че агенцията на 30.04.2026 г. е изразила отрицателно становище.

От тази гледна точка, съдът намира, че отказът е постановен в пряко противоречие с прогласения в АПК принцип на „истинност”, а именно, че административните актове се

основават на действителните факти от значение за случая.

По изложените съображения съдът намира, че оспорения акт следва да бъде обявен за нищожен. Делото следва да се върне като преписка на заместник-директора на дирекция „Миграция” - МВР, за ново разглеждане на подаденото на 08.05.2024 г. от К. Ю., гражданин на Н., заявление издаване разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт. Съдът намира, че следва да подчертае, че заместник-директорът на дирекция „Миграция” - МВР, следва да разгледа отново заявлението, подадено на 08.05.2024 г., от К. Ю., гражданин на Н., като не следва да се иска становище на ДА „НС”.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че оспорващия, чрез процесуалния си представител е поискал присъждането на такива, съдът дължи присъждането им. Съдът не намира за основателно направеното възражение за прекомерност, защото се претендира присъждане на възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, което следва да бъде присъдено в минимален размер. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 1, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,**

## **Р Е Ш И:**

**ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН** по жалба на К. Ю., гражданин на Н., чрез адвокат Р. К. отказ № 5364р-11251 от 12.05.2026 г. за издаване на разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа” на оспорващия, постановен от заместник-директора на дирекция „Миграция” - МВР.

**ВРЪЩА** делото като преписка на заместник-директора на дирекция „Миграция” - МВР, за ново разглеждане на подаденото на 08.05.2024 г. от К. Ю., гражданин на Н., заявление издаване разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт.

**На основание чл. 174 от АПК, съдът определя 14-дневен срок, от влизане в сила на настоящето решение, за издаване на искания административен акт.**

**ОСЪЖДА** Дирекция „Миграция” - МВР да заплати на К. Ю., гражданин на Н., на основание чл. 143, ал. 1 от АПК сумата от 5,11 (пет евро и единадесет евроцента), представляваща платена държавна такса.

**ОСЪЖДА** Дирекция „Миграция” - МВР да заплати на адвокат Р. К. К., на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата сумата от 511 (петстотин и единадесет) евро, представляваща адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 7112 по описа за 2026 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

